

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **L. K.**, bytom Ž., Z. O., zastúpeného JUDr. P. K., advokátom so sídlom M., B., proti odporkyni: **Obec Zemianska Olča**, Hlavná 26, Zemianska Olča, zastúpenej JUDr. M. G., advokátkou so sídlom Š., K., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce Zemianska Olča č. 1/2009-OcZ zo dňa 11. decembra 2009, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. novembra 2011, č. k. 11S/137/2010-197, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/137/2010-197 zo dňa 30. novembra 2011, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením č. k. 11S/137/2010-197 zo dňa 30. novembra 2011 zastavil konanie s tým, že po právoplatnosti uznesenia postúpi vec Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Uviedol, že ide o iný druh súdu, ako civilný súd, preto v zmysle Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tento nemôže postúpiť vec Ústavnému súdu Slovenskej republiky na prejedanie a vybavenie. V danom prípade ide o neodstrániteľnú podmienku podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ sa podaním žaloby zo dňa 5. októbra 2010 na (správny) súd

domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia obecného zastupiteľstva odporkyne zo dňa 11. decembra 2009 č. 1/2009-OcZ, ktorým mu bola vyslovená strata mandátu starostu obce podľa čl. 9 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov za nesplnenie a porušenie povinností a obmedzení uvedených v čl. 4 ods. 1, 2 písm. a/ citovaného ústavného zákona, a to aj napriek správne mu poučeniu o opravnom prostriedku, teda možnosti domáhať sa nápravy rozhodnutia, lehote, v ktorej má podať takýto návrh i o súde, ako i mieste podania opravného prostriedku, čo navrhovateľ neakceptoval.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo, pretože konanie vo veci bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ a i/ O.s.p. napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Alternatívne navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval v zmysle § 250ja ods. 3 O.s.p. Krajskému súdu vyčítal, že rozhodol bez toho, aby si zadovážil originály podkladov zo zasadnutí správneho orgánu tak, ako ich od tohto správneho orgánu požadoval, oboznámil sa s nimi a až potom vydal svoje rozhodnutie. Namietal, že podaný návrh sa týka procesných pochybení správneho orgánu, o ktorých však krajský súd v napadnutom rozhodnutí neuvádza, ako sa s nimi vysporiadal. Ďalej uviedol, že krajský súd sa nezaoberal skutočnosťou, odkiaľ pochádza napr. hodnoverný dôkaz o prevzatí zásielky, t.j. právne relevantnom doručení napadnutého rozhodnutia navrhovateľovi, čoho dôsledkom je, že súd prvého stupňa skúmal otázky, týkajúce sa vecnej stránky sporu, hoci navrhovateľ o uvedené nežiadal. Za podstatu sporu označil skutočnosť, že navrhovateľovi nebolo právne relevantným spôsobom doručené uznesenie – rozhodnutie obecného zastupiteľstva, prijaté pod č. 1/2009 – OcZ dňa 11. decembra 2009, preto nemohlo dôjsť k aplikácii ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov. Zdôraznil, že s ohľadom na procesné vady spojené s rozhodovaním a doručovaním, nemal navrhovateľ možnosť svoj prípad subsumovať pod uvedený ústavný zákon. Mal za to, že podaný návrh nesúvisí so závermi zachytenými v Správe vládneho auditu č.j. III/1313/2009, nakoľko tento sa vykonával samostatne a s jednoročným

oneskorením od realizácie pochybení navrhovateľa uvádzaných v podanom návrhu. Uvedenú otázku vládneho auditu samostatne rieši Krajský súd v Bratislave, ktorý vzhľadom na skutočnosť pochybení predbežne odložil jeho vykonateľnosť, avšak doposiaľ právoplatne nerozhodol. V závere odvolania uviedol, že súd prvého stupňa rozhodoval o niečom, čo navrhovateľ v návrhu nežiadal a nevytýkal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom konania v danej veci je návrh (označený ako žaloba) na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce Zemianska Olča, ktorým rozhodnutím mu bola vyslovená strata mandátu starostu obce podľa čl. 9 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov za nesplnenie a porušenie povinností a obmedzení uvedených v čl. 4 ods. 1, 2 písm. a/ citovaného ústavného zákona. Uvedené rozhodnutie obsahuje správne poučenie v súlade s čl. 10 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je Ústavnému súdu Slovenskej republiky daná právomoc na preskúmanie rozhodnutí obecného zastupiteľstva, vydaných podľa čl. 9 ods. 1 písm. b/.

Z uvedeného vyplýva, že nie je daná právomoc všeobecných súdov a tým ani právomoc správnych súdov vecne preskúmať správnosť označeného rozhodnutia obecného zastupiteľstva. Takáto právomoc prislúcha podľa výslovnej úpravy čl. 10 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov výlučne a bezvýnimočne len Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

Správny bol preto postup krajského súdu, ktorý podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. zastavil konanie s tým, že po právoplatnosti uznesenia postúpi vec Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

Odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia a preto s poukazom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. potvrdil. Meritórne sa vecou nezaoberal vzhľadom na procesný charakter napadnutého uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. Navrhovateľovi náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 13. decembra 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská